

DE CIRKEL IS ROND

1961 - 1965, Kees van der Made

Ik was 12 jaar oud toen ik uit huis werd geplaatst. Ik kom uit een gezin van acht kinderen en ik was de oudste thuis. Hoewel mijn ouders in de Wogmeer woonden, ben ik voor het grootste deel opgevoed door mijn tante en mijn opa in Medemblik. Toen mijn opa overleed, moest ik terug naar het ouderlijk huis, want mijn tante mocht mij als alleenstaande vrouw niet opvoeden.

Thuis ging het niet lekker en het maatschappelijk werk bemoeide zich ermee. Aan mijn ouders werd het voorstel gedaan om me zes weken naar een vakantiehuis te laten gaan. Dat leek hun wel wat, want het was thuis al druk genoeg. Ze moesten een formulier ondertekenen, dan werd alles geregeld. In vertrouwen deden ze dat. Later bleek dat een uitzetting uit de ouderlijke macht te zijn en het gevolg was dat ik in december 1961 bij tante werd weggehaald. Het doet mij nog steeds veel pijn als ik daaraan terugdenk. Het contact met mijn ouders heb ik wel onderhouden, maar mijn tante vervulde de moederrol!

Jeugdorp De Glind - familie Tolkamp

Ik kwam als pleegkind bij de familie Tolkamp, een boerengezin, wonende op de Boshuisweg. Het waren mensen met het hart op de juiste plaats. We hebben onze twee kinderen naar hen vernoemd, omdat ze voor ons hele gezin tot hun dood toe veel voor ons betekend hebben!

In hun gezin waren zeven eigen kinderen en nog twee pleegkinderen. Een daarvan heette Kees, net zoals ik, daarom noemden ze mij Cor. Dat was wennen en inmiddels heet ik natuurlijk al lang weer Kees, behalve voor de Tolkampjes, voor hen blijf ik Cor.

Ik heb een goede tijd bij de familie Tolkamp gehad. Dat wil niet zeggen dat ik het altijd als prettig heb ervaren. Je voelt en ziet toch dat er een verschil is tussen eigen en pleegkinderen. In mijn beleving moest je als pleegkind je eigen plek verdienen. Toch hoorden we er helemaal bij en hadden we vaak veel plezier samen. Ik kan mij nog herinneren dat ik vaak met Henk, Johan en Wim, de eigen zonen van de familie Tolkamp, aan het klooiën was met racen op de fiets op de Ringlaan en dat Johan vaak uit de bocht vloog.

Of die keer in 1963 toen er zoveel sneeuw lag dat we met z'n allen lange tijd aan het graven zijn geweest om vanaf de Boshuisweg de Ringlaan te bereiken. Daar lag niet zoveel sneeuw en dan konden we daar de melkbussen kwijt die werden opgehaald. We waren zo druk bezig met sneeuwruimen, dat we opeens de jongste van de Tolkampjes, Dirk, kwijt waren. Er brak paniek uit want iedereen dacht dat we hem onder de sneeuw hadden geschept. Dat bleek gelukkig niet zo te zijn. Dirk was in een sloot langs de weg in de sneeuw weggezakt.

De klusjes en het werk op de boerderij waren voor ons, de pleegkinderen. De eigen kinderen waren vaak vrijgesteld, want voor hen was huiswerk maken het belangrijkste. Zelf zat ik in die tijd op de J.H. Donnerschool (De Donder Op school). Dicht bij de grote kachel aan een tafel. Vooral in de winter was dat een mooi plekje. Daarna moest ik naar de technische school, maar daar voelde ik niets voor. Ik zou dan die school af moeten maken, voordat ik de stichting mocht verlaten. Dat leek me erg lang. Als ik ging werken, mocht ik eerder weg.

De stap naar volwassenheid

Voordat ik de stichting voorgoed heb verlaten, werkte ik op de melkfabriek in Woudenberg en zat ik nog in het pleeggezin bij de familie Tolkamp. Wat ik mij goed herinner, is dat ik mijn loon in twee zakjes kreeg uitgekeerd. Een zakje voor de stichting, want je moest je loon afdragen. Daarvan was driekwart voor de stichting en een kwart voor jezelf (sparen en zakgeld). Ik had gelukkig een baas die goed aanvoelde wat er speelde. Als ik wat extra geld verdiende door over te werken, dan kreeg ik dat in een ander zakje. Dat was voor mijzelf! Van dat geld heb ik een brommer gekocht en kon ik wat extra dingen doen, iets wat ik pas veel later aan vader en moeder Tolkamp verteld heb. De brommer had ik ergens anders gestald. Ik ben in oktober 1965 verhuisd naar een kostgezin in Amersfoort.

Na 25 jaar kreeg ik de mogelijkheid om terug te gaan naar dezelfde plek waar ze me vandaan gehaald hebben. Daar mocht ik nog 7 jaar voor tante zorgen en kon ik iets terugdoen voor haar. Voor mij is de cirkel rond: ik ben weer thuis, ondanks alle gebeurtenissen in mijn jeugd en ik ben inmiddels zelf ook opa!